

ikke være imod det. Men det er virkelig en uklar Udtalelse, thi hvis man tager den efter Ordlyden, betyder den, at hvis Højre ikke vil være med, vil Venstre heller ikke, og derfor forekommer det mig, at det var nyttigt at faa Spørgsmaalet klaret. Saa vidt jeg kan se, er det nu klaret gennem det ærede Medlems Svar. Jeg forstod det ærede Medlems Svar saaledes, at han, forudsat at der ikke gennem Udvalgsbehandlingen hurtigt viser sig Mulighed for at opnaa Enighed om en almindelig Revision af den kommunale Lovgivning, er villig til at fremme dette Lovforslag og gennemføre det med Støtte fra Venstre, kun med det Forbehold, som man vil tage overfor det lille Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem har fremført en afvigende Opfattelse. Det glæder mig at kunne fastslaa dette som Resultat af denne Forhandling; jeg haaber, at de følgende Forhandlinger maa vise, at det er rigtigt.

Derneft har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), som sagde, at jeg kunde maaske som Ordfører for et Flertal her i Salen sige, at der ikke vilde være Mulighed for en Løsning ved at tage 35 Aars Alderen som Valgretsgrundlag ved Valg til Amdtsraadet, men et logisk Standpunkt var det ikke; det var, om jeg saa maa sige, et Magtstandpunkt, ikke et Udtryk for Logik, saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem her opstiller nogle urigtige Paastande. Det ærede Medlem siger nemlig, at man under Forhandlingerne om Grundloven fra alle Sider havde været enig om, at der skulde gives Landstinget en noget anden Karakter end Folketinget. Dette kan det ærede Medlem i al Almindelighed have Ret i; en noget afvigende Valgmaade var man fra alle Sider villig til at gaa med til for Landstingets Vedkommende, selv om der ikke kan siges at have været Enighed om, at det i og for sig var den bedste Løsning, men derimod var der paa ingen Maade Enighed om, at det var ønskeligt, at der for Landstingets Vedkommende skabtes en særlig Valgret med 35 Aar som Grænse, tværtimod, baade Socialdemokratiet og det radikale Venstre var meget uvillige overfor denne Aldersgrænse. Baade Socialdemokratiet og det radikale Venstre stod saaledes, at de kun gik med til dette, fordi det var en Nødvendighed at gaa med dertil for overhovedet at faa den almindelige Valgret gennemført ved Valg til Landstinget, fordi dertil krævedes

Vedtagelse i Landstinget selv, hvor den privilegerede Valgret var i en saadan Grad Herre, at man var nødt til at samle en ganske overvældende Tilslutning for at kunne føre den almindelige Valgret igennem mod den privilegerede Valgrets Villie. Der ligger deri aldeles ikke nogen Anerkendelse af det Princip, at det skulde være ønskeligt at have en folkevalgt Repræsentation med 35 Aars Alderen som Valgrets basis. Vi har aldrig anerkendt dette Princip, og vi vil, saa snart Tiderne bliver dertil, bestræbe os for at faa denne Valgretsgrænse nedsat. Derfor vil der heller ikke være nogen Mulighed for at tage et tilsvarende Grundlag for Amdtsraadsvalgenes Vedkommende, ligesom det heller ikke paa nogen Maade forekommer mig rigtigt at betegne Amdtsraadene som et kommunalt Landsting. Det forekommer mig ikke, at det vilde være den rette Vej at gaa. Hvis det ærede Medlem ønsker, at Amdtsraadene skal være sammensatte saaledes, at de ikke direkte vælges af de kommunale Raad, er der en anden Vej, om hvilken der kan forhandles, nemlig at lade alle de kommunale Vælgere vælge Valgmænd til Amdtsraadet. Dette kan naturligvis tænkes, hvis der kunde opnaas Enighed derom, og jeg skal ikke sige noget om, hvorvidt en saadan Enighed kunde opnaas, men jeg har ikke forstaaet det ærede Medlem saaledes, at han ønsker dette.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amdts 4de Valgkreds har bedt om Ordet for 3die Gang under denne Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis Afstemning ikke begæres, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet. Folketingsmanden for Odense Amdts 4de Valgkreds har Ordet.

Klaus Berntsen: Jeg skal fatte mig saa kort som muligt, men jeg ved ikke, om jeg kan indskrænke mig til en kort Bemærkning. Jeg vil allerførst udtale min Glæde over, at den højttærede Forsvarsminister, der taler paa Indenrigsministerens Vegne, har taget saa roligt og objektivt og lidenskabsløst paa den Indvending, jeg har fremsat, det Krav, jeg har stillet om Skattepligt som Betingelse for at kunne udøve Indflydelse paa Valg til Amdtsraadet. Der er andre Medlemmer, som næsten ikke kan taale Indvendinger, men ligefrem anser det for en Formastelighed; at vi kritiserer en enkelt Bestemmelse i et Lovforslag, der er fremsat af Regeringen. Vel er vi alle rege-